

Sygn. akt VII K 98/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2014r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kruszewska-Sobczyk

Protokolant: Agnieszka Michałowska

w obecności Prokuratora Prok. Rej. Dominiki Orzechowskiej-Anders

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2014r., 23 kwietnia 2014r., 27 czerwca 2014r., 22 września 2014r., 27 października 2014r. sprawy:

M. O.

ur. (...) w O., syna L. i U. z d. M.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 listopada 2013 roku w O., znajdując się w stanie nietrzeźwości, I badanie wynik 1,26 mg/l, II badanie wynik 1,36 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził w ruchu lądowym na drodze publicznej pojazd mechaniczny marki T. (...) o nr rej. (...),

- tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I oskarżonego uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, iż znajdował się on w stanie nietrzeźwości ze stężeniem alkoholu we krwi zbliżonym do wartości 2,82 promila i za to na podstawie art. 178a§1 kk skazuje go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

II na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 3 (trzech),

III na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu zatrzymanie w dniu 21.11.2013r.,

IV na podstawie art. 63§2 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21.11.2013r.,

V na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 15, poz. 124 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. O. kwotę 756 zł tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym i kwotę 173,88 zł tytułem podatku VAT od tego wynagrodzenia,

VI na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości,

Sygn. akt VII K 98/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 listopada 2013r. około godziny 16.20 M. O. kierował samochodem marki T. (...) nr rej. (...) poruszając się ul. (...) w O.. Razem z wymienionym w pojeździe tym w charakterze pasażera jechał P. H. (1). Obaj mężczyźni znajdowali się pod wpływem alkoholu. M. O. znajdował się w stanie nietrzeźwości ze stężeniem alkoholu we krwi zbliżonym do wartości 2,82 promila.

Z uwagi na to, iż M. O. miał trudności z utrzymaniem się na swoim pasie ruchu, jadąc „od krawężnika do krawężnika”, wjeżdżał na krawężniki, przejechał też na czerwonym świetle, zachowanie jego wzbudziło podejrzenie jadących za nim P. P. (1) i P. H. (2), iż samochodem tym może kierować nietrzeźwy kierowca, którzy powiadomili o tym Policję, a następnie jechali za wymienionym, pozostając w kontakcie telefonicznym z Policją.

Wymienieni jechali za M. O. aż pod sklep (...) mieszczący się przy ul. (...) w O., przed którym zaparkował on swój pojazd, z którego wysiadł P. H. (1) i poszedł do sklepu celem zakupu piwa. W tym czasie M. O. wysiadł z samochodu, oddając mocz na chodniku. Wymieniony w rękę trzymał piwo, które pił pod sklepem. Do M. O. podeszli P. P. (1) i P. H. (2), zabierając mu kluczyki od pojazdu. W międzyczasie do wymienionych dołączył P. H. (1), natomiast M. O. w pewnym momencie oddalił się od nich, nie czekając na przyjazd Policji.

Wymieniony został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji jeszcze tego samego dnia. Od M. O. pobrano krew o godzinie 18:30 i 19:30 celem przeprowadzenia badań na zawartość alkoholu, które to badania wykazały u niego odpowiednio 2,97 promila i 2,85 promila alkoholu we krwi.

(dowód: zeznania P. H. (2) k: 88, 7v, 16v-17, P. P. (1) k: 88v, 8v-9v, P. H. (1) k: 87v-88, 10v-11, częściowo wyjaśnienia M. O. k: 82-82v, 15, 19v, sprawozdanie z badań krwi k: 34-37, opinia z zakresu medycyny sądowej k: 40-41, 95-97, 123-123v).

Oskarżony **M. O.** w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wyjaśnił, iż w dniu zatrzymania nie kierował samochodem m-ki T. (...), należącym do jego ojca L. O.. Znalazł się obok samochodu w dniu zdarzenia, bo zadzwonił do niego kolega, że samochód ten zabiera laweta. Przyjechał tam taksówką i był pod wpływem alkoholu, który wypił na Osiedlu (...). Nie kierował tego dnia pod wpływem alkoholu żadnym samochodem. Nie wie skąd samochód ojca znalazł się w dniu 21 listopada 2013r. pomiędzy godziną 16 a 17 przy ul. (...) w O..

Następnie wyjaśnił, iż nie pamięta co robił 21.11.2013r., chyba był w domu. W godzinach 14-16 wypił 8 piw pod sklepem (...) na ul. (...). Był wówczas sam. Po godzinie 16 poszedł do domu i siedział przed komputerem. Był sam. Nie pił już alkoholu. Zadzwonił do niego po 16 P. H. (1), który powiedział mu, że samochód jego ojca jest brany na lawetę, na H.. Od razu wsiadł w taksówkę i tam pojechał. Jak tam przybył była już Policja, a samochód był już na lawecie. Został zatrzymany przez Policję za kierowanie tym samochodem w stanie nietrzeźwości. Nie wie kto w tym dniu jechał samochodem jego ojca. Nie wie jak znalazł się tam P. H. (1) i dlaczego samochód był brany na lawetę. Nikomu nie pożyczał tego samochodu. Kluczyki od niego leżą w domu, nie wie czy ktoś mógł mieć do nich dostęp. Nie stwierdził, aby kluczyki zginęły, gdy był w domu.

W czasie rozprawy oskarżony również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, korzystając z prawa do odmowy składania wyjaśnień i potwierdzając wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego.

(wyjaśnienia oskarżonego k: 15, 17, 19v, 82-82v).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego, w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu nie zasługiwały na wiarę, albowiem pozostawały one w oczywistej sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności w postaci zeznań świadków P. H. (2) i P. P. (1).

Sąd dał jedynie wiarę tej części wyjaśnień oskarżonego, w których przyznawał on, iż znajdował się pod wpływem alkoholu, znajdowały one bowiem oparcie w pozostałych przeprowadzonych dowodach, w szczególności w postaci sprawozdania z przeprowadzonych badań krwi.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków P. H. (2) i P. P. (1), opierając się na nich przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy.

Wymienieni złożyli zeznania spójne, logiczne i konsekwentne, o dużym stopniu szczegółowości, w pełni korespondujące pomiędzy sobą, ponadto byli oni osobami obcymi dla oskarżonego, nie pozostając z nim w jakimkolwiek konflikcie, który mógłby uzasadniać pomawianie wymienionego, tak, iż w ocenie Sądu brak jakichkolwiek podstaw, aby zeznaniom ich odmawiać wiarygodności i mocy dowodowej.

Z zeznań wymienionych wynikało, iż gdy jechali razem samochodem w dniu 21 listopada 2013r. około godziny 16.20 zauważyli jadący przed nimi samochód T. (...), którego kierowca jechał niepewnie, od lewej do prawej, mając problemy z utrzymaniem się na swoim pasie ruchu i wjeżdżając na krawężniki, przejechał też na czerwonym świetle, w związku z czym powiadomili o tym Policję, podejrzewając, iż może być on pijany.

P. H. (2) wskazał, iż jechali za tym kierowcą, nie tracąc go z pola widzenia, wskazując, iż wymieniony zatrzymał się przed sklepem (...) na ul. (...), wysiadł z samochodu, zaczął sikać na chodnik Postanowili zabrać mu kluczyki. P. P. (1) podszedł do niego i wyjął kluczyki z pojazdu, gasząc samochód. Kierowca siedział w pojeździe, a pasażer wyszedł ze sklepu, niosąc w ręku dwa piwa i pytając co się dzieje. On w tym czasie rozmawiał z dyżurnym, informując gdzie się znajdują. W pewnym momencie zauważył, że kierowca uciekł. Gdy przyjechali policjanci P. P. (1) przekazał im kluczyki, po czym odjechali. W czasie rozprawy wymieniony dodał też, iż gdy zrównał się z samochodem prowadzonym przez oskarżonego koło salonu (...), aby zobaczyć, czy kierowca nie zasnął widział oskarżonego jak przysypiał nad kierownicą, będąc nad nią pochylonym, w środku pojazdu widział też butelkę piwa stojącą między kierowcą a pasażerem, z której oskarżony później pił pod sklepem. Wskazał, iż na stan nietrzeźwości wymienionego wskazywały problemy z utrzymaniem się na pasie ruchu, sposób siedzenia za kierownicą, to, że usypiał, a jak wysiadł z samochodu i dopijał piwo ledwo stał na nogach.

Z zeznaniami wymienionego w pełni korespondowały zeznania P. P. (1), który potwierdził, iż byli w kontakcie z Policją, po tym jak zauważyli pojazd stanowiący zagrożenie w ruchu, którego kierowca poruszał się od krawężnika do krawężnika, za którym następnie jechali, aż do miejsca zatrzymania pod sklepem. Wskazał, iż po tym jak wysiadł z pojazdu kierowca ledwie stał na nogach. Jak zabrał mu kluczyki, to wysiadł z pojazdu i dopił piwo. Rozmawiali z pasażerem, który do nich podszedł, a który też był pod wpływem alkoholu. W pewnym momencie kierowca uciekł. Po przyjeździe Policji przekazali im kluczyki i odjechali. W czasie rozprawy wskazał też, iż widział oskarżonego jak chwiał się nad kierownicą, wskazując, iż widać było, że jest pijany.

Z zeznaniami wskazanych wyżej świadków korespondowały również zeznania P. H. (1), który potwierdził, iż jechał z oskarżonym. Wskazał, iż on sam był pod wyraźnym wpływem alkoholu, w drodze pił 8 piwo i nie zauważył, że oskarżony też jest pod wpływem alkoholu. Nie widział, aby oskarżony pił w jego obecności. Widział, że pomiędzy fotelami w samochodzie stała butelka piwa, ale nie zwrócił uwagi, czy była otwarta czy zamknięta. To nie było jego piwo. Pod sklep spożywczy pojechali, gdyż skończyło mu się piwo. Świadek wysiadł z samochodu i poszedł po piwo. Gdy wyszedł ze sklepu zauważył, że oskarżony stoi przy samochodzie i pije piwo, a przy nim stało dwóch mężczyzn. Rozmawiał z nimi i wtedy zdał sobie sprawę, że oskarżony jest pijany. Wcześniej tego nie zauważył, bo sam był pod wpływem alkoholu. Oskarżony z nim nie pił. Nie widział wcześniej jak on pił, dopiero pod sklepem. Wskazał też, iż oskarżony w pewnym momencie stamtąd odszedł, ale nie wie gdzie. Dzwonił do niego, aby wrócił, bo wtedy będzie miał mniejsze konsekwencje. Oskarżony wiedział, że przyjedzie Policja, bo tamci mężczyźni o tym mówili.

Wskazać należy, iż zeznania te w ocenie Sądu zasługiwały na wiarę, korespondując co do zasady z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności w postaci zeznań świadków P. H. (2) i P. P. (1). Podnieść przy tym należy, iż zeznania te pozostawały w oczywistej sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego, w których zaprzeczał, aby prowadził tego dnia samochód, podnosząc, iż przyjechał taksówką na miejsce gdzie

zatrzymano pojazd jego ojca, o czym telefonicznie poinformował go P. H. (1), czego wymieniony świadek w żaden sposób nie potwierdził, a zeznania jego zdecydowanie przemawiały przeciwko wiarygodności tych wyjaśnień oskarżonego.

W sprawie sporządzona została również opinia z zakresu medycyny sądowej, w której biegły B. Z. wskazał, iż przyjmując, iż oskarżony po kierowaniu samochodem wypił 0,5 l piwa, (co wynikało z zeznań świadków P. i H., którzy wskazywali na spożycie przez oskarżonego piwa pod sklepem po zaparkowaniu pojazdu) stwierdza, że w dniu 21 listopada 2013r. o godz. 16: 20 wymieniony prowadząc samochód był w stanie nietrzeźwości ze stężeniem alkoholu we krwi zbliżonym do wartości 2,82 promila.

W opinii tej biegły zaznaczył, iż do wykonanych obliczeń wykorzystano wyniki badań krwi metodą chromatografii gazowej, gdyż jest to najbardziej precyzyjny i swoisty dla etanolu sposób oznaczania jego zawartości w organizmie ludzkim.

W kolejnej opinii wydanej w związku z wnioskiem obrońcy biegły wskazał, odnosząc się do zapytania o zachowanie osób ze stężeniem alkoholu stwierdzonym u oskarżonego, iż jest to w znacznym stopniu zależne od właściwości osobniczych organizmu, od tolerancji etanolu. Osoby pijące regularnie mogą manifestować mniej nasilone objawy niż osoby mające sporadyczny kontakt z alkoholem. Generalnie przy stężeniu 2-3 promile występują: zanik krytycyzmu, pobudzenie psychomotoryczne, nieźborność ruchowa, zaburzenia mowy i równowagi, nudności, wymioty, zamroczenie, zahamowanie procesu myślowego, apatia, trudności z utrzymaniem moczu. O tym, które objawy wystąpią u danej osoby decydują właściwości osobnicze organizmu. Biegły wskazał też, iż czas trwania fazy wchłaniania alkoholu, podczas której jego stężenie w organizmie rośnie trwa zwykle 30-90 minut, w skrajnych zaś wypadkach od 14 do 138 minut. Żeby u oskarżonego wystąpiło o godz. 18.30 stężenie etanolu we krwi 2,97 promila to w godzinach 14-16 musiałby wypić około 595 ml wódki lub (...) piwa jasnego, a w godzinach 16-18 musiałby wypić około 222 ml wódki lub 3890 ml piwa jasnego.

W czasie rozprawy w ustanej opinii uzupełniającej biegły odnosząc się do wydanych opinii wskazał, iż najbardziej precyzyjnym sposobem oznaczania alkoholu w organizmie ludzkim jest badanie krwi metodą chromatografii gazowej. Każde badanie powietrza wydychanego bez względu na rodzaj użytego analizatora jest badaniem pośrednim, gdyż ilość alkoholu będąca w powietrzu wydychanym jest zależna od ilości alkoholu we krwi, dlatego poprzez pośrednie badanie powietrza dąży się do ustalenia jego zawartości we krwi i jest to badanie mniej precyzyjne niż badanie krwi. Ponadto wyniki badania wydychanego powietrza mogą się różnić chociażby z uwagi na odmienny sposób wdmuchiwanie powietrza. Również krótki odstęp czasu pomiędzy badaniami rzędu 1-2 minut powoduje możliwość zafałszowania pomiaru. Z uwagi na powyższe przy wykonanych badaniach opierał się na badaniach krwi, które wskazywały, iż u oskarżonego występowało stężenie malejące. Odnośnie natomiast badań alkometrem wskazał, iż krótki odstęp czasu pomiędzy badaniami mógł zafałszować wynik badania.

W ocenie Sądu powyższe opinie są jasne, logiczne, sporządzone zostały przez osobę o odpowiedniej wiedzy i doświadczeniu, udzielają wyczerpującej odpowiedzi na postawione pytania, zawierając uzasadnienie przyjętych wniosków, tak, iż Sąd w pełni podzielił wnioski przedmiotowych opinii, opierając się na nich przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy, w szczególności odnośnie stanu nietrzeźwości oskarżonego.

Ponadto z uwagi na podniesione przez biegłego uwagi odnośnie możliwości zafałszowania badań stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu, m.in. z uwagi na to, iż w przeciwieństwie do badań krwi jest to badanie pośrednie, mniej precyzyjne, zaś krótki odstęp pomiędzy badaniami tj. pierwsze wykonane o godzinie 18:47, drugie o 18:49 dodatkowo mógł zafałszować wynik tego badania, za miarodajne dla ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd uznał badania krwi, dzieląc w tym zakresie opinię biegłego.

Mając zatem na uwadze całokształt podniesionych wyżej okoliczności stwierdzić należy, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, analizowany w powiązaniu ze sobą i z uwzględnieniem wskazań wiedzy, logiki i doświadczenia

życiowego daje pełne podstawy do przyjęcia, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, a wina jego nie budzi wątpliwości.

Z materiału tego wynika, iż w dniu 21 listopada 2013r. M. O. w O. prowadził samochód osobowy marki T. (...) o nr rej. (...) na drodze publicznej, znajdując się w stanie nietrzeźwości, którym to zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a§1kk.

Z uwagi na wskazane wyżej uwagi odnośnie przeprowadzonych badań na zawartość alkoholu i treść opinii biegłego Sąd przyjął, iż oskarżony prowadząc pojazd mechaniczny znajdował się w stanie nietrzeźwości ze stężeniem alkoholu we krwi zbliżonym do wartości 2,82 promila, tak jak zostało to wskazane w opinii biegłego.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd zgodnie z dyrektywami z art.53§1 kk baczył, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu oraz aby spełnione zostały cele kary w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej.

Sąd miał tu na uwadze wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu widoczny w rodzaju dobra, w które godziły działania wymienionego, albowiem prowadząc pojazd w stanie nietrzeźwości oskarżony stwarzał zagrożenie nie tylko dla własnego życia i zdrowia, lecz przede wszystkim dla życia i zdrowia pozostałych uczestników ruchu drogowego, zwłaszcza, iż z zeznań świadków P. i H. wynikało, iż sposób jazdy wymienionego jak wykraczanie poza swój pas ruchu, jazda od krawężnika do krawężnika, wjeżdżanie na krawężnik, czy przejechanie na czerwonym świetle stwarzało poważne zagrożenie dla innych uczestników tego ruchu.

Sąd miał tu również na uwadze jako okoliczność obciążającą uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego, który m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 07.09.2011r., który uprawomocnił się w dniu 15.09.2011r. w sprawie VII K 705/11 został skazany za czyny z art. 278§1 kk i in. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 3 tytułem próby, co wskazuje, iż przypisanego mu czynu dopuścił się on w okresie próby.

Mając na uwadze podniesione wyżej okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, uznając iż jest ona adekwatną dolegliwością za czyn, którego wymieniony się dopuścił, realizując wobec niego w wystarczającym stopniu cele zapobiegawcze i wychowawcze, jak i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jednocześnie Sąd uznał, mając w szczególności na uwadze dotychczasową wielokrotną karalność oskarżonego, iż brak podstaw do przyjęcia, aby wobec wymienionego zachodziła pozytywna prognoza kryminologiczna uzasadniająca przekonanie, iż wymieniony w przyszłości będzie przestrzegać obowiązującego porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Wskazać należy, iż poprzednio orzekane kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania nie spełniły wobec oskarżonego swego celu wychowawczego, nie zapobiegając popełnieniu przez wymienionego ponownego przestępstwa, co przemawia za przyjęciem, iż jedynie kara pozbawienia wolności w jej bezwzględnej postaci jest w stanie spełnić wobec niego swe cele wychowawcze i zapobiegawcze, wdrażając go do przestrzegania obowiązującego porządku prawnego.

Ponadto Sąd orzekł wobec oskarżonego na podstawie art. 42§2 kk środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 3, uznając iż zakaz w takim wymiarze odpowiada stopniowi społecznej szkodliwości czynu, w szczególności biorąc pod uwagę stopień nietrzeźwości wymienionego.

Na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 21.11.2013r., zaś na podstawie art. 63§2 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaliczył mu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21.11. 2013r.

O kosztach wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym, orzeczono na podstawie obowiązujących przepisów jak w pkt V wyroku.

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego, Sąd zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.